

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 96/14
Luxemburg, 10 iulie 2014

Hotărârea în cauza C-138/13
Naime Dogan/Bundesrepublik Deutschland

Cerința privind cunoștințele elementare de germană pe care Germania o impune pentru eliberarea unei vize în vederea reîntregirii familiei în privința soților resortisanților turci având reședința legală pe teritoriul său este contrară dreptului Uniunii

Această cerință introdusă în anul 2007 nu este compatibilă cu clauza de standstill din Acordul de asociere cu Turcia

În cadrul reîntregirii familiei în ceea ce privește soții resortisanți ai unor țări terțe, Germania condiționează, în principiu, din anul 2007, eliberarea vizei de capacitatea soțului, care intenționează să se alăture susținătorului reîntregirii, de a se exprima în limba germană cel puțin la un nivel elementar. Această nouă condiție urmărește să prevină căsătoriile forțate și să promoveze integrarea.

Doamna Dogan, resortisant turc cu reședința în Turcia, intenționează să se alăture soțului său în Germania. Acesta, de asemenea de cetățenie turcă, trăiește din anul 1998 în Germania, fiind directorul unei societăți cu răspundere limitată și acționarul majoritar al acesteia și deținând un permis de ședere pe durată nedeterminată. În luna ianuarie 2012, Ambasada Germaniei la Ankara a refuzat din nou să îi elibereze doamnei Dogan o viză pentru reîntregirea familiei, pentru motivul că nu dispune de cunoștințele lingvistice necesare.

În aceste condiții, doamna Dogan a introdus o acțiune la Verwaltungsgericht Berlin (Tribunalul Administrativ din Berlin, Germania). Această instanță solicită Curții de Justiție să stabilească dacă cerința lingvistică impusă de Germania începând din anul 2007 este compatibilă cu dreptul Uniunii și, în special, cu clauza de standstill convenită la începutul anilor 1970 în cadrul Acordului de asociere cu Turcia¹. Această clauză interzice introducerea de noi restricții privind libertatea de stabilire².

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea răspunde că clauza de standstill se opune unei măsuri naționale, introdusă după intrarea în vigoare a clauzei menționate în statul membru în cauză, prin care se impune soților resortisanților turci cu reședința în acest stat să dovedească în prealabil că au dobândit cunoștințe lingvistice elementare în limba oficială a statului în discuție pentru a intra pe teritoriul acestuia în vederea reîntregirii familiei³.

Astfel, o asemenea cerință lingvistică face mai dificilă reîntregirea familiei, prin faptul că înăsprește condițiile privind prima admitere pe teritoriul statului membru în cauză a soților resortisanților turci în raport cu cele aplicabile la intrarea în vigoare a clauzei de standstill. O astfel de reglementare

¹ Această clauză figurează în Protocolul adițional semnat la 23 noiembrie 1970 la Bruxelles și încheiat, aprobat și confirmat în numele Comunității Economice Europene prin Regulamentul (CEE) nr. 2760/72 al Consiliului din 19 decembrie 1972 de încheiere a protocolului adițional, precum și a protocolului financiar, semnate la 23 noiembrie 1970, anexate la Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia și referitor la măsurile care urmează să fie adoptate pentru intrarea în vigoare a acestora (JO L 293, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 1, p. 37).

² Această interdicție se apreciază în raport cu interdicțiile care existau la momentul intrării în vigoare a clauzei în privința statului membru vizat (1 ianuarie 1973 în cazul Germaniei).

³ Având în vedere acest răspuns, Curtea consideră că nu mai este necesar să examineze cea de a doua întrebare adresată de Verwaltungsgericht, și anume aceea dacă Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 164) se opune și cerinței lingvistice în cauză.

constituie o nouă restricție, în sensul clauzei amintite, privind exercitarea libertății de stabilire de către resortisanții turci.

Curtea amintește că reîntregirea familiei constituie un mijloc indispensabil pentru a permite viața în familie a lucrătorilor turci încadrați pe piața muncii din statele membre și contribuie atât la îmbunătățirea calității șederii lor, cât și la integrarea lor în aceste state.

Astfel, decizia unui resortisant turc, precum domnul Dogan, de a se stabili într-un stat membru pentru a exercita o activitate economică în mod stabil poate fi influențată negativ în cazul în care legislația acestui stat face dificilă sau imposibilă reîntregirea familiei, astfel încât resortisantul în discuție poate, după caz, să se vadă obligat să aleagă între activitatea sa în statul în cauză și viața sa de familie în Turcia.

În sfârșit, deși o nouă restricție poate fi admisă în măsura în care este justificată de un motiv imperativ de interes general, este de natură să garanteze realizarea obiectivului legitim urmărit și nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv, Curtea consideră că astfel de condiții nu sunt îndeplinite în speță.

În această privință, Curtea arată că, chiar dacă s-ar presupune că motivele invocate de guvernul german (și anume prevenirea căsătoriilor forțate și promovarea integrării) pot constitui motive imperative de interes general, nu este mai puțin adevărat că o dispoziție națională, precum **cerința lingvistică** în cauză depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit, **în măsura în care lipsa dovezii privind dobândirea unor cunoștințe lingvistice suficiente atrage automat respingerea cererii de reîntregire a familiei, fără a se ține seama de circumstanțele speciale ale fiecărui caz.**

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106